

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce:	Volný čas vysokoškoláků jako příklad institucionalizace volného času
Autor práce:	Andrea Kavlíková
Obor studia:	Pedagogika volného času (Bc.)
Posudek vypracoval:	PaedDr. Petr Bauman, Ph.D.
Datum:	3. 4. 2017

Posuzovaná bakalářská práce se věnuje tématu institucionalizace volného času, využívá přitom východiska teorie institucionalizace představené Bergerem a Luckmannem (*Sociální konstrukce reality*, 1999), která aplikují na fenomén volného času. Cílem bakalářské práce je přitom – vedle úvah teoretických – na příkladu výpovědí vysokoškolských studentů o způsobech, jakými tráví svůj volný čas, zjistit, zda se institucionalizace volného času nějak projevuje v tom, jakou má volný čas dotazovaných podobu. Jedná se o téma, které si zvolila sama autorka. Jako vedoucí bakalářské práce jsem uvítal její hluboký zájem nahlédnout „pod povrch“ toho, jakým způsobem vysokoškoláci tráví svůj volný čas, a pokusit se volbu volnočasových aktivit interpretovat nikoli v paradigmatu psychologickém (volnočasová aktivita jako prostředek uspokojování určitých potřeb), ale v paradigmatu sociálně konstruktivistické sociologie.

Po formální i jazykové stránce se jedná o bakalářskou práci poměrně pečlivě zpracovanou. Svým rozsahem splňuje požadavky kladené na bakalářské práce obhajované na TF JU. Práce sice vychází z relativně omezeného množství relevantních zdrojů (15), vzhledem ke způsobu zpracování řešeného problému to však považuji za akceptovatelné. Práce je členěna do čtyř hlavních kapitol. Vzhledem ke svému cíli je členěna smysluplně a tvoří kompaktní celek. Kapitoly na sebe vhodně navazují.

Jako vedoucí práce oceňuji zaujetí autorky pro téma a pečlivé zpracování vlastního výzkumu, včetně vztažení výsledků vlastního výzkumu k výsledkům výzkumů dalších autorů. Oceňuji také ochotu řídit se mými pokyny (zejm. ve druhé polovině spolupráce po návratu ze studijního pobytu v zahraničí).

Pro diskusi v rámci obhajoby navrhuji toto: Na str. 31 se objevuje tvrzení „*Kategorii přátel spatřuji jako neinstitucionalizovanou.*“ Nedochozí tím však ke zúženému vidění fenoménu institucionalizace jako takového? Není možné i na „přátele“ (a související očekávané „přátelské chování“) nahlížet jako na sociální instituci, kdy dochází k určité habitualizaci a typizaci, včetně obvyklých způsobů trávení volného času s přáteli? Pokuste se objasnit, zda trávení volného času s přáteli považujete spíše za jednu z podob institucionalizace volného času, nebo spíše za projev „rezistence“ vůči institucionalizaci volného času.

Předloženou práci považuji za zdařilou. Domnívám se, že splňuje dané požadavky a **doporučuji** ji k obhajobě. Navrhuji hodnocení stupněm „**výborně**“.

PaedDr. Petr Bauman, Ph.D.